

GEORGE ENESCU - 55 DE ANI DE LA TRECEREA ÎN ETERNITATE

Elena ȚURCAN

*„În lumea muzicii – spunea Enescu – eu sînt cinci
într-unul: compozitor, dirijor, violonist, pianist și profesor.
Cel mai mult prețuiesc darul de a compune muzica și nici
un muritor nu poate poseda o fericire mai mare.”*

George Enescu

Cea mai însemnată parte a spiritualității unui popor se află teaurizată în opere artistice de valoare . O dovedește cu prisosință istoria fiecărui neam.

În istoria muzicii noastre George Enescu are locul acelor mari creatori, care, asemeni zeului Janus, privesc cu o față spre trecut, iar cu cealaltă scrutează viitorul. Enescu a fost înzestrat de grația divină să descifreze muzica Universului. Măiestria lui nu este altceva decît marel

dar Dumnezeiesc, spre care rîvnesc mulți, dar îl primesc numai cei care merită. În anul 2011, luna mai este marcată prin comemorarea genialei personalității George Enescu (n. 19 august 1881 în Liveni, Botoșani - d. 4 mai 1955, Paris) în legătură cu împlinirea a 55 de ani de la trecerea în eternitate.

Vizavi de acest eveniment cultural, Oficiul Documente Muzicale a Bibliotecii universitare, a decis să ofere publicului său o expoziție de carte ce conține mărturii elocvente pentru familiarizarea cu personalitatea compozitorului și interpretului de geniu, fiu al poporului român, unul dintre exponenții spiritualității noastre, G.Enescu. Expoziția a fost prezentată și la conferința științifică consacrată „Zilelor științei și creației artistice a studenților și masteranzilor” din Bălți, cu genericul „Teoria și practica Educației Muzicale contemporane”, organizată de Facultatea Științe ale Educației și Arte și Atheneul Universitar. Prin această expoziție bibliotecarii

și-au propus să prezinte iubitorilor de frumos mărturii ale drumului parcurs de ilustrul muzician. Act de creație care implică pasiune și competență în selectarea și etalarea materialului în raport cu tema abordată, expoziția este relevantă prin două semnificații distincte și totuși convergente:

- a. aprofundarea cunoștințelor curente despre viața și opera marelui muzician;
- b. punerea în lumină a unor aspecte deosebite privind viața și creația lui G. Enescu.

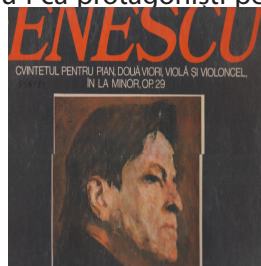
Nota de particularitate a expoziției constă în faptul că înlesnește contactul nemijlocit cu vestigii pe temeiul cărora se sprijină viziunea contemporană asupra uneia dintre cele mai semnificative prezențe românești în cultura universală. Atestat de numeroase mărturii ale timpului, impactul artei lui Enescu în mișcarea artistică a frământatului secol al XX-lea este confirmat de exegeza de specialitate, ca și de gândurile și sentimentele exprimate de personalitățile care l-au cunoscut pe muzicianul român. Esența demersului uman și artistic al lui G. Enescu rezultă mai mult din opiniile contemporanilor și nu numai, reflectate în cadrul expoziției la care ne referim. Reprezentativ este setul de 22 cărți - lucrările muzicale ale lui G. Enescu, editate între anii 1933 - 2005. Edițiile sînt în limba română, rusă, franceză pentru pian, vioară, acordeon, orchestră, voce și cor. Cititorii pot astfel consulta (cînta) cel mai vechi document din colecția nominalizată - Enescu George. Suite dans le style ancien (op.3). - Paris : Ed. Enoch, 1933, Sonate pour piano et violon. Op.2. - Bucarest : Ed. d'état pour la litterature et l'art., 1956.

În expoziție mai pot fi admirate și 2 ediții ale operei lui G. Enescu. **Oedipe** [Partitură] : tragedie lirică în 4 acte și 6 tablouri. - București : Ed. Muzicală, 1964. Volumul a fost donat de Asociația culturală Pro Basarabia și Bucovina Filiala „C.Negri” din Galați, fapt pentru care aducem mulțumiri inginerului Radu Moțoc, Membru de onoare al Senatului US Bălți. Ediție în 560 de pagini și 42x30 cm mărime, cu o copertă frumos ornamentată. Al 2-lea volum G. Enescu *Oedipe* : tragedie lirică în 4 acte și 6 tablouri. - București : Ed. Muzicală, 1965 a aparținut inițial Conservatorului de muzică „George Enescu” din Iași, apoi Biblioteca acestei instituții a donat-o Bibliotecii universitare bălțene. Anul 1936 este anul premierei mondiale a tragediei lirice enesciene *Oedipe*, realizată la Paris, pe scena teatrului Grand Opera, la 13 martie. Opera constituie o resuscitare modernă a faptelor ce au condus la sfîrșitul orașului Theba (gr. Thebai), avînd ca teme creații ale lui Aiskhylos, Sophokles și Euripides, avîndu-i ca protagoniști pe regele Oedip și pe fiica sa Antigona.

În patrimoniul cultural al subdiviziunii se află și 11 discuri de vinil, care oferă posibilitatea de a audia *Rapsodia română*, *Simfonia Nr.3*, *Nr.1*, *Cvintetul pentru pian și altele*. E de remarcat că Enescu se apropie de simfonie ca de o idee a istoriei muzicii, a muzicii însăși, trăind această copleșitoare temă a tradiției în spiritul tradiției, afirmînd continuitatea

geniului în ambianța unei contemporaneități care își caută condiția modernității și care își află modalități compoziționale dintre cele mai diferite, vădit divergente.

La expoziție sunt prezentate 29 lucrări în limba română (1959-2005) și 5 documente (1965-1980) în limba rusă, 2 (1981) în limba franceză, 2 (1981-2003) în limba engleză și 1 (2005) în germană - privind viața și activitatea lui G. Enescu : anale, anuare, memorii, discursuri de recepție, conferințe, simpozioane, cataloage, interviuri, scrisori, monografii, povestiri, sentenarul, printre acestea numărându-se ediții critice ale operelor unor clasici ai literaturii sau științei românești.

Standul expoziției e îmbogățit și cu informații din Internet cu adrese utile, materiale din reviste, mai cu seamă revista „Muzica”. Prezența acestor articole nu este întâmplătoare : celebrul compozitor și interpret a concertat de 25 de ori la Chișinău și de 5 ori la Bălți. Enescu a venit la Bălți pentru prima dată în aprilie 1918. Beneficiul obținut de pe urma concertelor, Domnia sa, l-a oferit pentru scopuri culturale. Cu această ocazie au fost inaugurate Casa de citire și Societatea Culturală „George Enescu”. A doua oară marele maestru a venit la Bălți în mai 1923, apoi mai concertează în 1927 (13-14 martie), în 1932 (24 mai) și la 24 noiembrie 1937. De fiecare dată George Enescu era întâmpinat de intelectualitatea bălțeană cu ovații, localnicii străduindu-se să-l primească pe înaltul oaspete cum nu se mai poate de bine. Ca și pe timpuri muzica celebrului artist fascinează publicul bălțean prin emoționantele și palpitatele opere muzicale interpretate cu multă măiestrie de elevii școlii muzicale „G. Enescu” din Bălți - participanți la prima și a doua ediție a “Festivalului de muzică și creație al tinerilor interpreți” ce-i poartă numele și de asemenea la Concursul Republican al tinerilor Interpreți “G. Enescu”. Mai mult ca atât, orașul Bălți are și o stradă cu numele marelui compozitor.

Aportul științific al expoziției constă în relevarea, prin documente autentice sau prin admirabile reproduceri, a unor memorabile pagini de viață și a unor aspecte semnificative ale compoziției, artei interpretative, ale gândirii pe plan umanist și estetic, a activității de promovare a tinerelor talente, de susținere a luptei poporului român pentru libertate și pentru dezvoltarea sa de ansamblu, de promovare a contactelor cu mișcarea artistică mondială, reprezentînd toate realizările și aspirațiile cu care se identifică George Enescu.

Expoziția este un dens și elocvent excurs în timp, din perioada de copilărie, desăvîrșire a studiilor și de debut în public a tînărului creator și interpret, pînă la încheierea vieții și activității sale, iar în spațiu - din patria natală pînă la numeroase centre ale lumii muzicale care l-au consacrat printre artiștii de prim ordin. Contactul cu materialul expus deschide perspectiva aprofundării cunoștințelor despre viața și opera muzicianului și a întreprinderii unor acțiuni care să conducă la recuperarea și valorificarea imensului tezaur de vestigii privind demersul enescian în adevărata lui dimensiune.

Expoziția este încă o dovadă privind rolul Bibliotecii, conservarea valorilor specifice și familiarizarea cu ele a iubitorilor de muzică, a muzicienilor în general, a studenților de la facultățile de muzică.

Studenții de la Facultatea Științe ale Educației și Arte au o misiune de onoare - să studieze și să interpreteze muzica lui Enescu, să o facă auzită în societate în vederea cultivării spirituale, deoarece moștenirea lăsată de genialul muzician este un tezaur viu, investit cu atributele perenității.

Bibliografie consultată:

1. **Axente, Colette; Ileana Rațiu.** George Enescu : biografie documentară : tinerețea și afirmarea (1901-1920). București : Ed. Muzicală a U.C.M.R., 1998. 189 p. ISBN 973-42-0200-6
3. **Doroș, Vasile.** George Enescu în constelația muzicii universale. București : RAO , 2005. 302 p.. ISBN 973-576-810-0
4. **Răpeanu, Valeriu.** Enescu : contribuții documentare, reconstituiri, interpretări .[S.l.] : PRO , 1998. 198 p. ISBN 973-98640-7-4
5. **Tomescu, Vasile.** George Enescu : Un geniu al artei sunetelor. București : Ed. Institutului Cultural Român, 2005. 174 p. ISBN 973-577-468-2
6. **Tudor, Andrei.** George Enescu : viața în imagini. București : Ed. Muzicală a U.C. din R.P.R. , 1964. 36 p.

